

ଭାରତୀୟ କୃଷି ଗବେଷଣା ପରିଷଦ, ନୂଆଦିଲ୍ଲୀଠାରେ ନାନାଜୀ ଦେଶମୁଖଙ୍କ ଜନ୍ମଶତବାର୍ଷିକୀ ସମାରୋହରେ ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀଙ୍କ ଅଭିଭାଷଣ

Posted On: 11 OCT 2017 9:11PM by PIB Bhubaneshwar

ଆଜି ହେଉଛି ଲୋକନାୟକ ଜୟପ୍ରକାଶ ନାରାୟଣଙ୍କ ଜନ୍ମଦିନ ଅବସର, ଆଉ ଆଜିର ଦିନ ହିଁ ହେଉଛି ଲୋକନାୟକ ଜୟପ୍ରକାଶଙ୍କ ଘନିଷ୍ଠ ସାଥୀ ଶ୍ରୀମାନ ନାନାଜୀ ଦେଶମୁଖଙ୍କ ମଧ୍ୟ ଜନ୍ମଦିନ । ଏହି ଦୁଇ ମହାପୁରୁଷ ନିଜ ଜୀବନକାଳ ମଧ୍ୟରେ ଏକ ଏଭଳି ସଂକଳ୍ପର ପରିଚୟ କରାଇଲେ ଆଉ ଯେଉଁ ସଂକଳ୍ପ ପାଇଁ ସେମାନେ ନିଜକୁ ଝାସ ଦେଇଥିଲେ ଆଉ ସିଦ୍ଧି ପ୍ରାପ୍ତ କରିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେମାନେ ଜୀବନର ପ୍ରତିଟି କ୍ଷଣ ମାତ୍ରକୁ ନିଜ ଦେଶବାସୀଙ୍କ କଲ୍ୟାଣ ପାଇଁ ନିଜର ସଂକଳ୍ପକୁ ସାକାର କରିବା ପାଇଁ ସେ ସାରା ଜୀବନ ଲାଗି ରହିଲେ । ଲୋକନାୟକ ଜୟପ୍ରକାଶ ମହୋଦୟ ସ୍ୱାଧୀନତା ଆନ୍ଦୋଳନରେ ଯୁବକଙ୍କ ପାଇଁ ପ୍ରେରଣା ହୋଇ ରହିଥିଲେ । 1942ରେ ଭାରତ ଛାଡ଼ ଏହି ଆନ୍ଦୋଳନ ଚରମ ସୀମାରେ ପହଞ୍ଚିଲା । ମହାତ୍ମାଗାନ୍ଧୀ, ସ୍ୱର୍ଗତ ପଟେଲଙ୍କ ସମେତ ସମସ୍ତ ରାଷ୍ଟ୍ରପୁରୁଷଙ୍କ ଲଢ଼େଇ ସରକାର ଜେଲରେ ବନ୍ଦୀ କରିଦେଲେ ଆଉ ଏଭଳି ସମୟରେ ଜୟପ୍ରକାଶ ମହୋଦୟ, ରାମ ମନୋହର ଲୋହିଆ ଆଜ୍ଞା, ଏଭଳି ଯୁବକ ଆଗକୁ ଆସି ସେହି ଆନ୍ଦୋଳନର ନେତୃତ୍ୱ ସମ୍ଭାଳିଥିଲେ ଆଉ ସେହି ସମୟରେ ଯୁବପିଢ଼ିଙ୍କ ମନରେ ସେ ପ୍ରେରଣାର ସ୍ରୋତ ହୋଇଗଲେ । ସ୍ୱାଧୀନତାର ସେହି ସମୟରେ ଜୟପ୍ରକାଶ ମହୋଦୟ ଲୋକନାୟକ ରୂପରେ ଯୁବ ହୃଦୟରେ ଏକ ପ୍ରେରଣାର କେନ୍ଦ୍ର ହୋଇ ଯାଇଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ଦେଶ ସ୍ୱାଧୀନ ହେଲା ପରେ ବହୁତ ବଡ଼-ବଡ଼ ଲୋକ କ୍ଷମତା ରାଜନୀତିରେ ନିଜର ସ୍ଥାନ ଖୋଜୁଥିବାର ଦୃଷ୍ଟିକୁ ଆସିଲେ । ଏହି ଜୟପ୍ରକାଶ ନାରାୟଣ ଥିଲେ, ଯିଏ ଶାସନର ରାଜନୀତିରୁ ନିଜକୁ ଦୂରେଇ ରଖିଥିଲେ ଆଉ ସ୍ୱାଧୀନତା ପରେ ଜୟପ୍ରକାଶ ମହୋଦୟ ଆଉ ତାଙ୍କର ପତ୍ନୀ ଶ୍ରୀମତୀ ପ୍ରଭାଦେବୀ ମହାଶୟା ଗ୍ରାମ ଉତ୍ଥାନର ରାସ୍ତାକୁ ବାଛି ନେଇଥିଲେ, ଲୋକ କଲ୍ୟାଣର ରାସ୍ତାକୁ ବାଛି ଥିଲେ ।

ନାନାଜୀ ଦେଶମୁଖ, ଦେଶ ତାଙ୍କୁ ଅଧିକ ଜାଣି ନଥିଲା । ଦେଶ ପାଇଁ ସେ ତାଙ୍କ ଜୀବନ ଦେଇଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ଯେତେବେଳେ ଜୟପ୍ରକାଶ ମହାଶୟା ଭୂଷାଚାର ବିରୁଦ୍ଧରେ ଲଢ଼େଇ ଲଢ଼ୁଥିଲେ, ଜରୁରୀକାଳୀନ ପରିସ୍ଥିତି ପୂର୍ବରୁ ପୁଣି ଥରେ ଜୟପ୍ରକାଶ ମହାଶୟା ଦେଶରେ ବହୁଥିବା ଭୂଷାଚାର, ଉଚ୍ଚ ପଦରେ ବହୁଥିବା ଭୂଷାଚାର ତା' ବିରୁଦ୍ଧରେ ଦୁଃଖୀ ହୋଇ ବିଦ୍ୟାଥୀ ଆନ୍ଦୋଳନ ସହିତ ଯୋଡ଼ି ହୋଇଥିଲେ । ଗୁଜରାଟର ଯୁବକ ଆନ୍ଦୋଳନରୁ ପ୍ରେରଣା ନେଇ ଜୟପ୍ରକାଶ ମହାଶୟା ପୁଣି ଥରେ ମଇଦାନକୁ ଆସିଗଲେ ଆଉ ଜୟପ୍ରକାଶ ମହାଶୟାଙ୍କର ଆସିବା ପରେ ଦିଲ୍ଲୀ ଶାସନରେ ଆଲୋଡ଼ନ ସୃଷ୍ଟି ହେଲା । ଜୟପ୍ରକାଶ ମହାଶୟାଙ୍କୁ ଯୋକିବା ପାଇଁ କ'ଣ କ'ଣ କଲା ଯାଇ ପାରିବ ସେଥିପାଇଁ କ୍ଷତଯନ୍ତ୍ର ହେଉଥିଲା । ଆଉ ପାଟଣାରେ ଥରେ ଏଭଳି ସ୍ଥିତି ଆସିଲା କି ଜୟପ୍ରକାଶ ମହାଶୟାଙ୍କ ଉପରକୁ ଏକ ସାର୍ବଜନିନ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମରେ ଯେତେବେଳେ ଶୋଭାଯାତ୍ରା ବାହାରୁଥିଲା, ଜୟପ୍ରକାଶ ମହାଶୟାଙ୍କ ଉପରକୁ ବହୁତ ବଡ଼ ଆକ୍ରମଣ ହେଲା । ଆଉ ସେହି ସମୟରେ ତାଙ୍କ ପାଖରେ ନାନାଜୀ ଦେଶମୁଖ ଠିଆ ହୋଇଥିଲେ । ନାନାଜୀ ନିଜ ହାତ ଉପରେ ସେହି ମୃତ୍ୟୁ ରୂପରେ ଆସିଥିବା ପ୍ରହାରକୁ ସମ୍ଭାଳି ନେଲେ । ତାଙ୍କର ହାତର ହାତ ଭାଙ୍ଗିଗଲା, କିନ୍ତୁ ଜୟପ୍ରକାଶ ମହାଶୟାଙ୍କୁ ସେ କ୍ଷତ ହେବାରୁ ବଞ୍ଚାଇ ଦେଲେ ଆଉ ତାହା ଏକ ଏଭଳି ଘଟଣା ଥିଲା କି ଦେଶର ଧ୍ୟାନ ନାନାଜୀ ଦେଶମୁଖଙ୍କ ଆଡ଼କୁ ଗଲା । ନାନାଜୀ ଦେଶମୁଖ ସାରା ଜୀବନ ଦେଶ ପାଇଁ ବଞ୍ଚିଲେ । ସେ ଏଭଳି ଦମ୍ପତିଙ୍କୁ ସୃଷ୍ଟି କଲେ ଦାନବଦାଳ ଗବେଷଣା ଅନୁଷ୍ଠାନ ମାଧ୍ୟମରେ ଦେଶ ପାଇଁ ଜାତିବା ଶିଖିବୁ, ଦେଶ ପାଇଁ କଞ୍ଚି କରନ୍ତୁ, ଏହି ମନ୍ତ୍ର ସହିତ ସେ ଯୁବ ଦମ୍ପତିଙ୍କୁ ସେ ନିମନ୍ତ୍ରଣ କଲେ । ଶହ ଶହ ସଂଖ୍ୟାରେ ଏଭଳି ଯୁବ ଦମ୍ପତି ଆସିଲେ ଆଉ ତାଙ୍କୁ ସେ ଗ୍ରାମ ବିକାଶ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଲଗାଇଲେ । ଯେବେ ମୋରାରଜୀ ଭାଇ ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀ ଥିଲେ । ଦେଶରେ ଜନତା ପାର୍ଟିର ଶାସନ ଥିଲା, ନାନାଜୀ ଦେଶମୁଖଙ୍କୁ ମନ୍ତ୍ରୀପରିଷଦ ପାଇଁ ଆମନ୍ତ୍ରଣ କରାଗଲା । ଜୟପ୍ରକାଶ ମହାଶୟାଙ୍କର ପଦବିହୀନ ହେବା ନାନାଜୀ ମଧ୍ୟ ମନ୍ତ୍ରୀପରିଷଦ ସହିତ ଯୋଡ଼ି ହେବା ପାଇଁ ବିନମ୍ରତାପୂର୍ବକ ମନା କଲେ ଆଉ ନିଜକୁ ରାଜନୀତି ଜୀବନରୁ ନିବୃତ୍ତ କରି 60 ବର୍ଷ ଯେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଜୀବିତ ରହିଲେ, ପାଖାପାଖି ସାତେକ ତିନି ଦଶନ୍ଧି ଧରି ସେ ନିଜ ଜୀବନ ଚିତ୍ରକୁଟଳ କେନ୍ଦ୍ରବିନ୍ଦୁ କରି, ଗୋଷ୍ଠୀକୁ କେନ୍ଦ୍ରବିନ୍ଦୁ କରି ଗ୍ରାମୀଣ ବିକାଶ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଲଗାଇଲେ ।

ଆଜି ମୁଁ ଖୁସି ଯେ ନାନାଜୀଙ୍କର ଜନ୍ମଶତବାର୍ଷିକ ଅବସରରେ ଭାରତ ସରକାର ଏହି ମହାପୁରୁଷଙ୍କ ସ୍ୱପ୍ନ ଆଧାରରେ ଆଉ ମହାତ୍ମାଗାନ୍ଧୀ ଯେଉଁ ରାଷ୍ଟ୍ର ଦେଖାଇଲେ ସେହି ରାଷ୍ଟ୍ରରେ ଗ୍ରାମୀଣ ବିକାଶ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଆମେ କିପରି ଆଗକୁ ବଢ଼ିବା ଆମ ଗାଁ କିପରି ଆଧୁନିକରଣ ହେବ, ଆମ ଗାଁ କିପରି ଗରିବରୁ ମୁକ୍ତ ହେବ, ଆମ ଗାଁ କିପରି ରୋଗରୁ ମୁକ୍ତ ହେବ, ଆମ ଗାଁ ଯେଉଁଠାରେ ଆଜି ମଧ୍ୟ ଜାତିବାଦର ବିଷ ଗାଁକୁ ଧୁଳିସାତ କରିଦିଏ, ଗାଁର ସ୍ୱପ୍ନକୁ ଚୁନା କରି ଦିଏ, ସେହି ଜାତିବାଦ ଭାବନାରୁ ଉପରକୁ ଉଠି ଗାଁ ଏକ ସମୃଦ୍ଧ ଗାଁ ହେଉ, ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଯୋଡ଼ୁଥିବା ଗାଁ ହେଉ ଆଉ ସମସ୍ତେ ମିଳିମିଶି ଗାଁର କଲ୍ୟାଣ ପାଇଁ କାମ କରିବାକୁ ସଂକଳ୍ପ କରନ୍ତୁ । ସେହି ପ୍ରକାରର ଗାଁର ବିକାଶକୁ ଜନଭାଗିଦା ଦ୍ୱାରା ଆଗକୁ ବଢ଼ାଇବା ଦିଗରେ ଭାରତ ସରକାର ତାଙ୍କର ପଦକ୍ଷେପ ଉଠାଇଛନ୍ତି ।

ଆଜି ମୋତେ ଏଠାରେ ଦେଶର ଗ୍ରାମୀଣ ଜୀବନ ପାଇଁ ଭାବିଲାବାଲା, ଗ୍ରାମୀଣ ଜୀବନ ପାଇଁ ଯୋଗଦାନ ଦେଲାବାଲା, ଗ୍ରାମୀଣ ଅର୍ଥ ବ୍ୟବସ୍ଥାର, ଗ୍ରାମୀଣ କୃଷି ଜୀବନର ଏଭଳି ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ବିଷୟରେ ଯାହାଙ୍କର ଦକ୍ଷତା ରହିଛି, ଏଭଳି ଦେଶର ତିନି ଶହରୁ ଅଧିକ ଲୋକ କାଲି ପୂରା ଦିନ ବସିବେ, ଅଲଗା ଅଲଗା ଦକ୍ଷତା ବସିବେ, ଆଧୁନିକ ସହଜରେ ଗାଁର ବିକାଶ କିପରି ହେବ, ତାହାର ବିଚାର ବିମର୍ଶ କଲେ ଆଉ ସାରା ଦିନ ଏହି ଅନୁଭବ ଲୋକମାନେ ଯେଉଁ ମନ୍ତ୍ରଣ କଲେ ତା' ମଧ୍ୟରୁ ଯେଉଁ ଅନୁତ ବାହାରିଲା, ଆଜି ଏବେ ଏକ ଭିତ୍ତିପ୍ରାୟ ମାଧ୍ୟମରେ ତାହାକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବାର ପ୍ରୟାସ ମଧ୍ୟ ହେଲା । କିନ୍ତୁ ମୁଁ ଏହି ସମସ୍ତ ମହାନ୍ତରତ୍ନକୁ ବିଶ୍ୱାସ ଦେଉଛି କି ଆପଣ ଯେଉଁ ବିଚାର ବିମର୍ଶ କରିଛନ୍ତି, ମନ୍ତ୍ରଣ କରିଛନ୍ତି ଆଉ ଯେଉଁ ବିନ୍ଦୁକୁ ସାରାଂଶ ଭାବେ ବାହାର କରିଛନ୍ତି ଭାରତ ସରକାର ତାହାକୁ ଗ୍ରହଣ ଦେବେ, ଗମ୍ଭୀରତାର ସହ ନେବେ । ଆଉ ତା' ମଧ୍ୟରୁ ଯେତିକି କରଣୀୟ ପ୍ରସଙ୍ଗ ରହିଛି, ସହଜ ବିନ୍ଦୁ ରହିଛି ତାହାକୁ ଭାରତ ସରକାରଙ୍କ ଯୋଜନାରେ ସମାହିତ କରି କେତେ ବର୍ଷ ପରେ ବଡ଼ ବଡ଼ ମହାବଳୀର ଗ୍ରାମୀଣ ଜୀବନ ବିଷୟରେ ଚିନ୍ତନ ଆଉ ଚର୍ଚ୍ଚା ହୋଇଛି । ଦେଶର ପ୍ରତ୍ୟେକ କୋଣରୁ ଲୋକ ଆସିଛନ୍ତି । ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ଅଂଚଳର ପ୍ରକୃତି ଅଲଗା ଅଲଗା, ସେଠାକାର ସମସ୍ୟା ମଧ୍ୟ ହେଉଛି ଅଲଗା, ସେଠାକାର ସଂସାଧନ ମଧ୍ୟ ହେଉଛି ଅଲଗା, ସେଠାକାର ଆବଶ୍ୟକତା ମଧ୍ୟ ହେଉଛି ଅଲଗା । ଭୂତି, ପ୍ରତ୍ଯୁତି, ପ୍ରକୃତି ଅନୁସାରେ ଗାଁର ବିକାଶ ଯେଉଁଠାରୁ କ୍ଷତି ହୋଇଥିବ ତ ସେଠାରେ ନିରନ୍ତର ଅଭିବୃଦ୍ଧିର ଗ୍ୟାରେଂଟି ଥିବ । ବାହାରୁ ଲଦି ଦିଆଯାଇଥିବା ଜିନିଷ ଗ୍ରାମୀଣ ଜୀବନରେ ଭିତରେ ଅଧିକ ସମୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବିଦେଶୀ ଚକ୍ର ଲାବେ ସଂଘର୍ଷରେ ରିଟି ଯାଇଥାଏ ଆଉ କେବେ କେବେ ଗ୍ରାମୀଣ ଜୀବନ, ବାହାରୁ ଲଦି ଦିଆଯାଇଥିବା ଜିନିଷକୁ ସ୍ୱୀକାର କରିବାର ସାହସ କରିପାରନ୍ତି ନାହିଁ । ଆଉ ଏଥିପାଇଁ ଆମର ପ୍ରୟାସ ଏହା ହେଉଛି କି ଗାଁର ନିଜର ଯେଉଁ ଶକ୍ତି ଅଛି, ଗାଁର ନିଜର ଯେଉଁ ସାମର୍ଥ୍ୟ ଅଛି ସର୍ବ ପ୍ରଥମେ ତାହାକୁ ଯୋଡ଼ି ବିକାଶର ମଡେଲ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବା ଯାହା ଗାଁ ଲୋକଙ୍କ ପାଇଁ ଅନୁକୂଳ ହୋଇଥାଏ, ପରିଚିତ ହୋଇଥାଏ । ତା' ମଧ୍ୟରେ କିଛି ପରିବର୍ତ୍ତନର ଆବଶ୍ୟକତା ଥାଏ । ସେଥିପାଇଁ ବୈଜ୍ଞାନିକ ଉପାୟରେ ଆମିନ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଟେକ୍ନୋଲଜି ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଏକ ସହାୟକ ବ୍ୟବସ୍ଥାର ଆବଶ୍ୟକ ହୋଇଥାଏ । ଆଉ ତାହାକୁ ଆମେ ଗ୍ରହଣ ଦେଇ ତାହା, ତ ଗାଁ ସହଜରେ ତା' ସହିତ ଯୋଡ଼ି ହୋଇ ତାଲେ । ଗାଁ ସେହି ବିକାଶ ଯାତ୍ରାକୁ ନିଜର କାନ୍ଧ ଉପରେ ଉଠାଇ ନିଏ ଆଉ ନିରନ୍ତର ବିକାଶର ତାହା ଏକ ଗ୍ୟାରେଂଟି ହୋଇଥାଏ । ଆପଣ ଯେଉଁ ଚିନ୍ତନ ମନନ କରିଛନ୍ତି ତାହା ପୃଥିବୀର ଅନୁଭବ ଆଧାରରେ କରା ଯାଇଥିବା ଜିନିଷଗୁଡ଼ିକ.. ମୋର ବିଶ୍ୱାସ ଯେ ଆଗାମୀ ଦିନମାନଙ୍କରେ ଗ୍ରାମୀଣ ବିକାଶକୁ ଯେଉଁ ଦୃତ ଗତିରେ ଆମେ ନେବାକୁ ଚାହୁଁଛୁ । ଗୋଟିଏ କଥା ଆମକୁ ହୁଣ୍ଡିବାକୁ ହେବ ଆମେ ବିକାଶ କରିବାକୁ ଚାହୁଁଛୁ, ଏତିକିରେ କଥା ଶେଷ ହେଉ ନାହିଁ, ଆମେ ଭଲ କରିବାକୁ ଚାହୁଁଛୁ, ଏତିକିରେ କଥା ଶେଷ ହେଉ ନାହିଁ, ଯଦି ଆମେ ଜିନିଷଗୁଡ଼ିକୁ ସମୟ ସାମାନ୍ୟରେ କରିବା । ଆମେ ଆମ ଯୋଜନାଗୁଡ଼ିକର ଯେଉଁ ଲାଭାଧୀ ଅଛନ୍ତି, ଯେଉଁ ଗୋଷ୍ଠୀ ପାଇଁ ଲକ୍ଷ୍ୟ ରଖାଯାଇଛି ତା'ପାଇଁ ଶତ ପ୍ରତିଶତ ଲାଗୁ କରିବା । ଯୋଜନା ଯେଉଁ ମନୋଭାବ ନେଇ ଆରମ୍ଭ କରାଯାଇଛି, ଯେଉଁ ଭୂମିରେ ଆରମ୍ଭ କରାଯାଇଛି, ସେଥିରେ ଛଳନା ନଥାଏ, ପରିବର୍ତ୍ତନ ନଥାଏ, ଆଉ ତାହାକୁ ପାଲଟୁ କରିବାର ସମୟସୀମାରେ ପ୍ରୟାସ କରିବା, ଆଉ ତାହା ମଧ୍ୟ ପରିଶୀଳନ ଆଧାରିତ ନୁହେଁ, ଫକାଫକ ଆଧାରିତ ହେଉ । ଆମେ କେବଳ ଏତିକି ବଜେଟ ଖର୍ଚ୍ଚ ଦେଉ, ତାହା ନୁହେଁ । ଆମର ଲକ୍ଷ୍ୟ ଥିଲା, ଏହା ଆମେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ କଲୁ ନାହିଁ ଏହି ପ୍ରକାରରେ ଆମେ ଏକ ତୁଳନାତ୍ମକ ପ୍ରୟାସ କରିବା ଆଉ ସମୟସୀମା ମଧ୍ୟରେ କରିବା ତ ମୋର ବିଶ୍ୱାସ ହେଉଛି କି 70 ବର୍ଷରେ ଗ୍ରାମୀଣ ବିକାଶର ଯେଉଁ ଗତି ରହିଛି 2022 ସ୍ୱାଧୀନତାର 75 ବର୍ଷ ପାଳନ କରିବା, ସେତେବେଳେ ଆମର ବିକାଶର ଗତି ଏତେ ଦ୍ରୁତ ହେବ କି ଯେଉଁ 70 ବର୍ଷର ସ୍ୱପ୍ନ ଦେଖିକରି ମୋର ଗ୍ରାମୀଣ ବ୍ୟକ୍ତି ବସି ରହିଛି, ତାହାର ଜୀବନରେ ମଧ୍ୟ ପରିବର୍ତ୍ତନ ଆସି ପାରିବ । ଆଜି ଗାଁର ନାଗରିକ ମଧ୍ୟ ସହର ସହିତ ସମକକ୍ଷ ହୋଇ ଜୀବନ ବଞ୍ଚିବା ପାଇଁ ଚାହୁଁଛନ୍ତି, ଯେଉଁ ସୁବିଧା ସହର ପାଇଁ ଉପଲବ୍ଧ, ସେହି ସୁବିଧା ଗାଁ ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ଉପଲବ୍ଧ ହେବା ଆବଶ୍ୟକ । ଯଦି ସହରରେ ବିଜଳି ଚଳାଚଳ ହେଉଛି, ତ ଗାଁରେ ମଧ୍ୟ ବିଜୁଳି ଚଳାଚଳ ହେବା ଆବଶ୍ୟକ । ଯଦି ସହରରେ ରହୁଥିବା ଲୋକର ମନ ଯେତେବେଳେ ଚାହିଁଲା ତିକି ଦେଖିପାରିବେ ତ ଗାଁର ଲୋକମାନେ ମଧ୍ୟ ଦେଖିପାରିବେ, ଯଦି ସହରର ପିଲା ସ୍କୁଲର ପ୍ରୟୋଗଶାଳା/ବିଜ୍ଞାନାଗାରରେ ଯାଇ ପ୍ରୟୋଗ କରି ପାରିବେ ତ ଗାଁର ପିଲା ମଧ୍ୟ ସ୍କୁଲର ପ୍ରୟୋଗଶାଳାରେ ଯାଇ ପ୍ରୟୋଗ କରି ପାରିବାର ସୁଯୋଗ ତାକୁ ମିଳିବା ବରକାର । ଯଦି ସହରର ପିଲା ଆଧୁନିକ କମ୍ପ୍ୟୁଟର ଦ୍ୱାରା ଟେକ୍ନୋଲଜିର ଶିକ୍ଷା ପ୍ରାପ୍ତ କରୁଛି, ତ ଏହା ମଧ୍ୟ ଆବଶ୍ୟକ ହେଉଛି କି ଗାଁର ପିଲାଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ସେହି ଟେକ୍ନୋଲଜି ଦ୍ୱାରା ପ୍ରସିଦ୍ଧିତ ହେବାର ସୁଯୋଗ ରହିବା ବରକାର । ତାକୁ ମଧ୍ୟ ଟେକ୍ନୋଲଜିରେ ଆଗକୁ ବଢ଼ିବାର ସୁଯୋଗ ମିଳିବା ବରକାର ।

ଯଦି ଇଣ୍ଟରନେଟ... ଆଜି କେବେ-କେବେ ଗାଁରେ ଶିକ୍ଷକ ରହିବା ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ନୁହଁନ୍ତି, ତାହାର ରାତିରେ ଚାଲି ଯିବାକୁ ଚାହାଁନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ଯେଉଁ ସୁବିଧା ସହରରେ ଅଛି, ଆମେ ଯଦି ସେମିତି ସୁବିଧାଗୁଡ଼ିକ ଯଦି ନଳରେ ପାଣି ଆସୁଛି, ଅପୂର୍ବକାଳ ପାଇବାର ନେତୃତ୍ୱ ଅଛି, ଇଣ୍ଟରନେଟ ସହିତ ଯୋଡ଼ି ହୋଇଛି, ଚବିଶ ଘଂଟା ବିଜୁଳି ଅଛି, ତୁଳି କଲେକ୍ଟର ପାଇଁ ଗ୍ୟାସ ଉପଲବ୍ଧ ରହିଛି । ଯଦି ଏହି ପ୍ରାଥମିକ ସୁବିଧାଗୁଡ଼ିକୁ ପହଞ୍ଚାଇବାରେ ଆମେ ସଫଳ ହେଉଛୁ, ତ ଏକ ଗୁଣାତ୍ମକ ଜୀବନ ରେ ପରିବର୍ତ୍ତନ ଆସିବ ତାହା ଗାଁରେ ମଧ୍ୟ ଲୋକଙ୍କୁ ରହିବା ପାଇଁ ପ୍ରେରଣା ଯୋଗାଇବ । ଯଦି ଶିକ୍ଷକ ଗାଁରେ ରହିବେ, ତାହାର ଗାଁରେ ରହିବେ, ସରକାରୀ ବାଟୁ ଗାଁରେ ରହିବେ, ତ ଗାଁର ଜୀବନରେ ତାହାଙ୍କର ଉପସ୍ଥିତି ମଧ୍ୟ ବହୁତ ବଡ଼ କାରଣ ହୋଇଥାଏ, ଆଉ ସେଥିପାଇଁ ମହାତ୍ମାଗାନ୍ଧୀ ଯେଉଁ ସ୍ୱପ୍ନ ଦେଖିଥିଲେ, ଦାନବଦାଳ ଉପାଧ୍ୟାୟ ମହାଶୟା ଯେଉଁ ଚିନ୍ତନ କରିଥିଲେ । ନାନାଜୀ ଆଉ ଜୟପ୍ରକାଶ ମହାଶୟା ଯେଉଁ ବିଚାରଧାରାକୁ ନେଇ ବଞ୍ଚିଥିଲେ ଏହି ଆଦର୍ଶ ଧାରାକୁ ନେଇ ଆମ ମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟ ଏହି ପ୍ରୟାସ ହେଉଛି କି ଆମେ ଗ୍ରାମୀଣ ଜୀବନରେ ପରିବର୍ତ୍ତନ ଆଣିବା ପାଇଁ ମହତ୍ତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଦିଗରେ ଆଗକୁ ବଢ଼ିବା ।

ଆମ ଦେଶରେ ସଂସାଧନ କାରଣରୁ ଶେଷ ଭାଗରେ ରହୁଥିବା ଲୋକଙ୍କୁ ଆମେ କିଛି ବେଳେ ପାରୁ ନାହିଁ । ଆଜି ଭାରତ ସରକାରରେ ଆସିବା ପରେ ମୁଁ ଏହି କଥା ଉପରେ ସହମତ ନୁହେଁ । ହିନ୍ଦୁସ୍ଥାନର ଶେଷ ଭାଗରେ ରହୁଥିବା ଲୋକଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଯାହା ହେଉଛି ତାହାର ହକ୍ ମହାତ୍ମା ତା' ପାଖରେ ପହଞ୍ଚାଇବାର ଅଛି ତ ଦେଶ ପାଖରେ ସଂସାଧନର କୌଣସି ଉନ୍ନତି ନାହିଁ । ଯେଉଁ ଉନ୍ନତି ଅନୁଭବ ହେଉଛି ତାହା ହେଉଛି ଉତ୍ତମ ଶାସନର, ହେଉଛି ସୁଶାସନର । ଯେଉଁ ଯେଉଁ ରାଜ୍ୟରେ ଉତ୍ତମ ଶାସନ ଅଛି, ସରକାରୀ କଳ ନିର୍ମାଣିତ ସମୟରେ ଲକ୍ଷ୍ୟରେ କାମ ପୂରଣ କରିବାରେ ଅଭ୍ୟସ୍ତ ତ ସେହିଠାରେ ପରିବର୍ତ୍ତନ ଦୃଷ୍ଟିକୁ ଆସେ । ଆପଣ ଦେଖନ୍ତୁ ମନରେଗା, ଏବେ ମନରେଗାର ଏକ ବିଶେଷତ୍ୱ ରହିଛି, ତାହା ହୋଇଛି ଗାଁର ଗରିବ ଲୋକ ମାନଙ୍କୁ ରୋଜଗାର ଦେବା ପାଇଁ । କିନ୍ତୁ ଏହା ଅନୁଭବ ହେଉଛି କି ଯେଉଁ ରାଜ୍ୟରେ ଅଧିକରୁ ଅଧିକ ଗରିବ ଅଛନ୍ତି, ସେହିଠାରେ ମନରେଗାର କାମ କମ୍ ହେଉଛି । କିନ୍ତୁ ଯେଉଁ ରାଜ୍ୟରେ କମ୍ ଗରିବ ଅଛନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ଉତ୍ତମ ଶାସନ ଅଛି, ସେହିଠାରେ ରାଜ୍ୟରେ ସକ୍ରିୟତା ରହିଛି । ଅଧିକରୁ ଅଧିକ ଯୋଜନା କରି ଦେଉଛନ୍ତି, ଅଧିକ ଲୋକଙ୍କୁ ଯୋଡ଼ି ଦେଉଛନ୍ତି ଆଉ ଅଧିକ କାମ କରି ନେଉଛନ୍ତି । ଆଉ ସେଥିପାଇଁ ଗ୍ରାମୀଣ ବିକାଶ ପାଇଁ ଉତ୍ତମ ଶାସନ ଉପରେ ଗୁରୁତ୍ୱ ଦେବା ଏହା ହେଉଛି ଆମ ସରକାରଙ୍କର ନିରନ୍ତର ପ୍ରୟାସ । ଆଜି ଯେଉଁ ଦିଶା ନାମରେ ଯେଉଁ ଡିଜିଟାଲ Dashboard ଆପଣଙ୍କ ସାମ୍ନାରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରାଗଲା ତାହା ଏକ ପ୍ରକାରରେ ଉତ୍ତମ ଶାସନ ଦିଗରେ ହେଉଛି ଏକ ମୁଖ୍ୟ ପଦକ୍ଷେପ । ଯେଉଁ କାରଣରୁ କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ସ୍ତରରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଜିନିଷକୁ ଅପୂର୍ବତା କରାଯାଇ ପାରିବ, ସମୟ ସାମାନ୍ୟରେ ସମୀକ୍ଷା କରାଯାଇ ପାରିବ, ଯଦି ତା' ଭିତରେ କିଛି ତ୍ରୁଟି ରହିଛି ତ ତାହାକୁ ସଂଶୋଧନ କରାଯିବା ପାଇଁ ପଦକ୍ଷେପ ନିଆ ଯାଇ ପାରିବ, ଆଉ ଯୋଜନାରେ ଅସୁବିଧା ରହିଛି ତ ଯୋଜନା ସଂଶୋଧନ କରାଯିବ, ଯଦି ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଅସୁବିଧା ରହିଛି ତ ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ସଂଶୋଧନ କରାଯିବା, କିନ୍ତୁ ଦିଶା ଏହି ପ୍ରକାର ଡେସବୋର୍ଡ କାରଣରୁ ଗୋଟିଏ ତ ଏହାର ଅନୁଧ୍ୟାନର ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ବ୍ୟବସ୍ଥା ହିନ୍ଦୁସ୍ଥାନର ସମସ୍ତ ଗାଁ ସହିତ ଯୋଡ଼ି ହେବ । ଅନ୍ୟତମ ଭାରତ ସରକାରଙ୍କର ଯେଉଁ ଦୃଷ୍ଟିଭଙ୍ଗି ରହିଛି, ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କର ଯେଉଁ ଯୋଜନାମାନ ରହିଛି ଆଉ ଆମର ଯେଉଁ ସଂସଦର ସଦସ୍ୟ ଏବଂ ଜିଲ୍ଲା ପ୍ରତିନିଧି ଅଛନ୍ତି, ଏ ସମସ୍ତ ଯଦି ବିକଶିତ ଗୋଟିଏ ସୂତ୍ରରେ ଯୋଡ଼ିବେ । ଅଗ୍ରାଧିକାର ରହିବ ତ ଆମକୁ ଆଶା କରାଯାଇଥିବା ପରିଶୀଳନ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବେ ମିଳିବ । ଆଉ ଏଥିପାଇଁ ଏହି ଦିଶା ମାଧ୍ୟମରେ ଜନପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ ସକ୍ରିୟ ଭାବେ ଯୋଡ଼ିବାର ଏକ ମୁଖ୍ୟ କାମ ଭାରତ ସରକାର କରିଛନ୍ତି, ଏହି ଦିଶା ମାଧ୍ୟମରେ । ସଂସଦ ସଦସ୍ୟ ଜିଲ୍ଲା ପ୍ରତିନିଧିଙ୍କ ସହିତ ବସି ଏହି ସମସ୍ତ ଯୋଜନାଗୁଡ଼ିକର ସମୀକ୍ଷା କରନ୍ତି । ସେଠାକାର ଆବଶ୍ୟକତା ଅନୁସାରେ ଅଗ୍ରାଧିକାର କ୍ଷେତ୍ର ସ୍ଥିର କରା ଯାଇଥାଏ । ଜିନିଷଗୁଡ଼ିକ ସହିତ ଲଦି ଦିଆଯାଇ ନଥାଏ । ଆଉ ଏହି କାରଣରୁ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଗତି ଆଣିବା ଦିଗରେ ଏକ ବହୁତ ବଡ଼ ସଫଳତା ମିଳିଛି । ଗଣତନ୍ତ୍ରର ସଫଳତା ଖାଲି କେତେ ଲୋକ ଭୋଟ ବାଙ୍କରେ ମତଦାନ କରିଥାଆନ୍ତି, ଭୋଟ ଦେବାକୁ ଯାଆନ୍ତି । ଦୁର୍ଭାଗ୍ୟରୁ ଆମେ କିଛି ବର୍ଷ ହେଲା ଗଣତନ୍ତ୍ରକୁ ସହାରି ମଧ୍ୟରେ ସୀମିତ କରି ଦେଉଛୁ କି ପାଞ୍ଚ ବର୍ଷରେ ଥରେ ଯିବା, ବାଙ୍କରେ ଭୋଟ କାଗଜ ପକାଇ ଦେବା ବା ବଚନ ଚିପି ଦେବା । ଆଉ ଯେଉଁ ସରକାର ମଧ୍ୟ ନିର୍ବାଚିତ ହୋଇ ଆସିବେ ସେମିତି ନିଜ ମଧ୍ୟ ନିର୍ବାଚିତ ହୋଇ ଆସିବେ ଯେଉଁ ପଂଚାୟତ ନିର୍ବାଚିତ ହୋଇ ଆସିବେ ସେ ଆମର 5 ବର୍ଷର ଭାଗ୍ୟ ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ କରିବେ । ମୁଁ ଦୃଷ୍ଟି ଯେ ଗଣତନ୍ତ୍ରକୁ ଏତିକି ସୀମିତ ଭାବେ ଡିଙ୍ଗା କରା ଯାଇ ନପାରେ । ଗଣତନ୍ତ୍ରର ଏକ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ କାମ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବେ ଏହା ହେଉଛି କି ନିଜ ପସନ୍ଦର ସରକାର ବାଛିବେ, କିନ୍ତୁ ଗଣତନ୍ତ୍ରର ସଫଳତା ଯେତେବେଳେ ହୋଇଥାଏ ଯେତେବେଳେ ଜନ ଭାଗିଦାରୀରେ ଦେଶ ତାଲେ । ଜନ ଭାଗିଦାରୀରେ ଗାଁର ବିକାଶ ଯାତ୍ରା ତାଲେ, ଜନ ଭାଗିଦାରୀରେ ନଗରର ବିକାଶ ଯାତ୍ରା ତାଲେ ଆଉ ଏଥିପାଇଁ ଜନତାଙ୍କ ସହିତ ସରକାରଙ୍କ ସମ୍ପର୍କ, ଆଲୋଚନା, ପର୍ଯ୍ୟାଲୋଚନା, ବିତର୍କ, ବିଚାର, ବିମର୍ଶ ହେଉଛି ଅନିବାର୍ଯ୍ୟ । ଜୀବନ ସମ୍ପର୍କ ହେବା ଆବଶ୍ୟକ । ଉପରୁ ତଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସଠିକ୍ ମାର୍ଗଦର୍ଶିକା ଯିବା ବରକାର ଆଉ ତଳୁ ଉପର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସଠିକ୍ ସୂଚନା ଯିବା ବରକାର । ଯଦି ଏହି ଦ୍ୱିପାକ୍ତିକ ଚାଳନା ଉପଯୁକ୍ତ ହେବ ତ ଯୋଜନାଗୁଡ଼ିକ, ନୀତି ଆଉ ବଜେଟ ଅନୁଦାନ ସଠିକ୍ ଲକ୍ଷ୍ୟ ସ୍ଥାନରେ ସମସ୍ତ ଜିନିଷ ହୋଇ ପାରିବ । ଆଉ ଏଥିପାଇଁ ଆଜି ଏକ ମୋବାଇଲ ଆପ୍ ଦ୍ୱାରା ଗ୍ରାମୀଣ ସମ୍ପର୍କ ଦ୍ୱାରା ଗାଁର ବ୍ୟକ୍ତି ନିଜର ମୋବାଇଲ ଫୋନ ମାଧ୍ୟମରେ ସଠିକ୍

ଖବର ଉପର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପଞ୍ଚମାଲପାରେ ଆଉ ଉପରୁ ସଠିକ୍ ମାର୍ଗଦର୍ଶନ ସବୁଠାରୁ ଶେଷରେ ଠିଆ ହୋଇଥିବା ବ୍ୟକ୍ତି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସିଧା ପଞ୍ଚମାଲପାରିବ ଆଉ ସେହି କାରଣରୁ ସେଠାରେ ସ୍ଥାନୀୟ ପ୍ରତିନିଧି ଯେଉଁମାନେ ସରକାରରେ ରହନ୍ତି ତାଙ୍କ ଉପରେ ମଧ୍ୟ ଚାପ ରହିଥାଏ, କାରଣ ଗାଁର ବ୍ୟକ୍ତି କୁହନ୍ତି ଯେ ବାବୁ ଆପଣ କହୁଛନ୍ତି ଏହି ଯୋଜନା, କିନ୍ତୁ ମୋର ମୋବାଇଲ୍ ଫୋନ୍ ଚ କହୁଛି କି ଏହି ଯୋଜନା ଅଛି, ଆପଣ କୁହନ୍ତୁ କି ଆମର ଏଠି କାହିଁକି ଲାଗୁ ହୋଇ ନାହିଁ । ଏହା ଜନତାଙ୍କୁ ଜାଗ୍ରତ କରିବାରେ ଏକ ବହୁତ ବଡ଼ କାମ, ଏହି ମୋବାଇଲ୍ ଆଫ୍ ମାଧ୍ୟମରେ ଟେକ୍ନୋଲଜିର ଉପଯୋଗ କରି, ଜନତାଙ୍କ ସହିତ ସମ୍ପାଦ ବଢ଼ାଇ, ତାହାର ଆବଶ୍ୟକତାକୁ ବୁଝି କାମକୁ ଦିଗ ଦେବା, ଗତି ଦେବା ସେହି ଦିଗରେ ଆମେ ପ୍ରୟାସ କରୁଛୁ ।

ଆଜି ମଧ୍ୟ ସାରା ଦେଶରେ କେତେ ଜାଗାରେ ଉନ୍ନାଟନ ହୋଇଛି । ସେହି ଭଳି ଭାବରେ କୃଷି ବିଭାଗର ଏହିଠାରେ ଏକ **Phonemics Centre**, ଏକ ବଡ଼ ମହତ୍ତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ପ୍ଲାଂଟର ଆଜି ଉନ୍ନାଟନ ହୋଇଛି । ଆମ ଦେଶରେ କୃଷି କ୍ଷେତ୍ର ଆଉ ପଶୁପାଳନ ଏହା ହେଉଛି ଗ୍ରାମୀଣ ଅର୍ଥ ବ୍ୟବସ୍ଥାର କେନ୍ଦ୍ରବିନ୍ଦୁ । କିନ୍ତୁ ତା’ ସହିତ ଆମର ଗ୍ରାମୀଣ ଜୀବନରେ ଯେଉଁ ଶିକ୍ଷା ଅଛନ୍ତି ତାଙ୍କର ମଧ୍ୟ ଗ୍ରାମୀଣ ଅର୍ଥ ବ୍ୟବସ୍ଥାରେ ବହୁତ ବଡ଼ ଯୋଗଦାନ ରହିଛି । ଆଉ ଏଥିପାଇଁ ପଶୁପାଳନ ହେଉ, ଚାଷବାସ ହେଉ, ହୁଏତ ହାତକାମ ହେଉ, ହସ୍ତକଳା ସହିତ ଯୋଡ଼ି ହୋଇଥିବା ଆମର ଲୋକ ହୁଅନ୍ତୁ, ସେମାନଙ୍କୁ ଯୋଡ଼ି ଆମେ ଆମର ଅର୍ଥବ୍ୟବସ୍ଥାର ସ୍ତମ୍ଭ ମଜବୁତ କରିବା ଦିଗରେ ଆମେ କାମ କରୁଛୁ । 2022 ଭାରତର ସ୍ୱାଧୀନତାର 75 ବର୍ଷ ଦେଶର କୃଷକଙ୍କ ଆୟ ଦ୍ୱିଗୁଣିତ କରିବା ଦିଗରେ ଏକ ସଂକଳ୍ପ ନେଇ ଆମେ କାମ କରୁଛୁ । ଗୋଟିଏ ପଟେ କୃଷକଙ୍କ ଯେଉଁ ଚାଷ ଖର୍ଚ୍ଚ ଅଛି ତାହାର ଯେଉଁ ଖର୍ଚ୍ଚ ହେଉଛି ତାକୁ କମ୍ କରିବାର ଅଛି । ଆଉ ଅନ୍ୟ ପଟେ ତାହାର ଯେଉଁ ଉତ୍ପାଦନ ରହିଛି, ତାହାକୁ ବଢ଼ାଇବାର ଅଛି । ଯଦି ଏହି ଦୁଇଟି ଜିନିଷକୁ ନେଇ ଚାଲିବା ତ ଆମକୁ ଟେକ୍ନୋଲଜିର ସାହାଯ୍ୟ ନେବାକୁ ପଡ଼ିବ । ଆମକୁ ଆଧୁନିକତା ସହିତ ଆଡ଼କୁ ଯିବାକୁ ପଡ଼ିବ । ପଶୁପାଳନ, ପଶୁଙ୍କ ସଂଖ୍ୟା ହୁଏତ କମ୍ ହେଉ, କିନ୍ତୁ ବୁଝି ଉତ୍ପାଦନ ଅଧିକ ହେଉ, ପ୍ରତି ପଶୁଙ୍କ ପିଛା ବୁଝି ଉତ୍ପାଦନ ବହୁ ସେହି ଦିଗରେ ଯେତିକି ଦ୍ରୁତ ଗତିରେ ଆଗକୁ ବଢ଼ିବା ସେହି ଗ୍ରାମୀଣ ଅର୍ଥପୂର୍ଣ୍ଣ ଜୀବନ ଆଗକୁ ବଢ଼ିବ । ଆଜି ଆମେ ଦୁନିଆରେ ରାସାୟନିକ ମହମ ବଦଳରେ ମହୁବାଲା ମହମ ଯାହା ହେଉଛି ଜୈବ-ମହମ ତାହାର ଦୁନିଆରେ ବହୁତ ବଡ଼ ଚାହିଦା ରହିଛି । ଲୋକମାନେ ରାସାୟନିକ ମହମରୁ ମୁକ୍ତି ପାଇ ମହୁମାଛିର ଯେଉଁ ମହମ ରହିଛି, ତା’ଆଡ଼କୁ ଯାଉଛନ୍ତି । ଯଦି ଆମେ ଗାଁରେ ମହୁମାଛି ପାଳନକୁ ପ୍ରୋତ୍ସାହନ ଦେବା, ବୈଜ୍ଞାନିକ ଉପାୟରେ ମହୁମାଛିର ପାଳନ କରିବା, ଆମର କୃଷକ ପଶୁପାଳନ ସହିତ ଯୋଡ଼ି ହୋଇଯିବେ, ଅତିରିକ୍ତ ରୋଜଗାରର ସମ୍ଭାବନା ବଢ଼ିବ ଆଉ ଆଜି ଯେଉଁ ବହୁତ ବଡ଼ ବଜାର ମହୁମାଛି ମହମର ଅଛି, ରାସାୟନିକ ମହମରୁ ଲୋକମାନେ ମୁକ୍ତି ପାଇବାକୁ ଚାହୁଁଛନ୍ତି । ଭାରତ ଏଥିରେ ବହୁତ ବଡ଼ ବଜାରକୁ ଦୁନିଆରେ ଧରି ରଖିବାର ସାମର୍ଥ୍ୟ ରଖେ ଆଉ ସେହି ଦିଗରେ ଆମେ ଆଗକୁ ଯିବାକୁ ଚାହୁଁଛୁ । ଆମର ଏଠି ମଧ୍ୟ ଉଦ୍ୟୋଗ ରହିଛି, ଆମର ଏଠି କୁଳୁଡ଼ା ଫାମ୍ ଅଛି, ଆମର ପଶୁପାଳନ ହେଉ, ଆମର ଏଠି କୃଷି ହେଉ, ସେଥିରେ ମଧ୍ୟ ଚିନ୍ତାର ଚାଷ, ପଶୁପାଳନ ସହିତ କୃଷି ସହିତ ଯଦି କ୍ଷେତ୍ର କଡ଼ରେ କାଠ ଉପଯୋଗୀ ଗଛ ଚାଷ କରିବେ, ତ ଦେଶ ଆଜି କାଠ ଆମଦାନୀ କରୁଛି ସେଥିରୁ ବଞ୍ଚିଯିବ । ଆଉ ଦେଶର କୃଷକ ଚିନ୍ତାରୁ ଏତିକି ରୋଜଗାର କରି ପାରିବ କି ତାହାକୁ କେବେ ପରିବାରରେ ସକ୍ଷତର ସମ୍ମୁଖିନ ହେବାକୁ ପଡ଼ିବ ନାହିଁ । ପାଞ୍ଚ ଦଶ ବର୍ଷ ପରିଶ୍ରମ କରିବାର ଆବଶ୍ୟକତା ଅଛି ନିଜକୁ ନିଜେ ପରିଶ୍ରାମ ଆସିବାକୁ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥାଏ ତ ଏଭଳି ଏକ ବ୍ୟପକ ସମନ୍ୱିତ ଦୃଷ୍ଟିଭଙ୍ଗୀ ସହିତ ଗ୍ରାମୀଣ ବିକାଶକୁ ଆଗକୁ ବଢ଼ାଇବା ଦିଗରେ ଆମେ କାମ କରୁଛୁ । ଆମେ କିଛି କାମ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ସମୟ ସୀମାରେ କରିବା ଉଦ୍ୟୋଗ ନେଇ କରୁଛୁ । ମୁଁ ଖୁସି ଯେ ଆମେ ଗ୍ରାମୀଣ ଜୀବନ ସହିତ ଏକ ଅପରିଷ୍କାର ଗ୍ରାମୀଣ ଜୀବନର ଅଂଶ ହୋଇ ଯାଇଥିଲା । ଲୋକମାନେ ସୁଦ୍ଧି ଯାଉଥିଲେ, ସେମାନେ ଏହା ମାନିନେଲେ କି ଆମ ଭାଗ୍ୟରେ ଏହା ଲେଖା ହୋଇଛି । ଆଉ ଧୀରେ-ଧୀରେ ଯେତେବେଳେ ଜାଗୁଡ଼ି ଆସିଗଲା ଲୋକଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଏହି ପରିବର୍ତ୍ତନର ଆରମ୍ଭ ହେଲା । ଖୋଲା ମଳମୂତ୍ର ଗାଁର ମାଆ ଭଉଣୀମାନଙ୍କ ସମ୍ମାନର ଏକ ଅଭିଯାନ ଚାଲିଛି । ଶୌଚାଳୟ ତିଆରି କରିବାର ଏକ ଅଭିଯାନ ଚାଲିଲା ସମୟ ସୀମା ମଧ୍ୟରେ ଶୌଚାଳୟ ତିଆରି କରିବା, ଶୌଚାଳୟ ତିଆରି କରିବାର କାମ ଚାଲିଲା । ଆଉ ଆଜି ଧୀରେ-ଧୀରେ ଘୃତି ଏଭଳି ଆସିଛି, କାଲି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆମେ ଯାହାକୁ ଶୌଚାଳୟ କହୁଥିଲେ, ଆଜି ହିନ୍ଦୁସ୍ଥାନରେ ଉତ୍ତରପ୍ରଦେଶ ଭଳି ରାଜ୍ୟ ତାହାର ନାମ ଇଜ୍ଜତ ଘର କରି ଦେଇଛନ୍ତି । ଶୌଚାଳୟରେ ଲେଖା ଯାଇଛି ଇଜ୍ଜତ ଘର । ସତରେ ମାଆ ଭଉଣୀମାନଙ୍କ ଇଜ୍ଜତ ପାଇଁ ଏହାତାରୁ ବଡ଼ କୌଶସି ଉପହାର ହୋଇ ପାରେ ନାହିଁ ଯାହା କି ଆମେ ଶୌଚାଳୟ ତିଆରି କରି ଦେଉଛୁ । ଆମର ମାଆ ଭଉଣୀମାନଙ୍କୁ ଶୌଚ ପାଇଁ ଖୋଲାକୁ ଯିବାକୁ ପଡ଼ିବ, ସୂର୍ଯ୍ୟ ଅସ୍ତ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅପେକ୍ଷା କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ ଆଉ ସକାଳେ ସୂର୍ଯ୍ୟ ଉଦୟ ହେବା ପୂର୍ବରୁ ଯାଇ ଆସିବାକୁ ପଡ଼ିବ ଆଉ ଦିନରେ କେତେବେଳେ ଯିବାର ଆବଶ୍ୟକତା ପଡ଼ିବ, ସେହି ମାଆ ଭଉଣୀଙ୍କୁ କେତେ କଷ୍ଟ ହେଉଥିବ ଯେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେହି ସମ୍ବେଦନାକୁ ଅନୁଭବ ନ କରିବା, ସେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଖୋଲା ମଳମୂତ୍ରର ଆୟୋଜନ ସଫଳ ହୋଇ ପାରିବ ନାହିଁ । ଆଉ ସେଥିପାଇଁ ଯେତେବେଳେ ମଧ୍ୟ ଶୌଚାଳୟ ତିଆରି କରିବାର କଥା ଆସିବ । ସେହି ମାଆ ଭଉଣୀଙ୍କ ଇଜ୍ଜତ ଆଡ଼କୁ ଦେଖନ୍ତୁ, ସେହି ମାଆ ଭଉଣୀଙ୍କ ବ୍ୟସ୍ତତା ଆଡ଼କୁ ଦେଖନ୍ତୁ ଆପଣଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଲାଗିବ ଅଲଗା କାମ ସବୁ ଛାଡ଼ି ଭାରତ ସରକାରଙ୍କ ଯୋଜନାରୁ ମୁଁ ଶୌଚାଳୟ ତିଆରି କରିବି ଆଉ ଶୌଚାଳୟକୁ ବ୍ୟବହାର କରିବାର ଅଭ୍ୟାସ କରିବି ।

ଅଢ଼େଇ ଲକ୍ଷରୁ ଅଧିକ ଗାଁ ଖୋଲା ମଳମୂତ୍ର ଗାଁ ହେବା ପାଇଁ ଆଗକୁ ଆସିଲେ । ସେମାନେ କରି ଦେଖାଇଲେ । ମୁଁ ସେହି ଗାଁଗୁଡ଼ିକୁ ହୃଦୟର ସହିତ ଅଭିନନ୍ଦନ ଜଣାଉଛି, ସେମାନେ ମାଆ ଭଉଣୀଙ୍କ ଇଜ୍ଜତ ପାଇଁ ଏକ ବହୁତ ବଡ଼ ପଦକ୍ଷେପ ଉଠାଇଛନ୍ତି । ଆଉ ମାଆ ଭଉଣୀଙ୍କ ଇଜ୍ଜତ କରିବାବାଲା ଗାଁ ମୋ ପାଇଁ ହେଉଛି ପୂର୍ଣ୍ଣର ଗାଁ । ମୁଁ ସେମାନଙ୍କୁ ପ୍ରଶଂସା କରୁଛି କି ଯେଉଁମାନେ ଏହି ମହତ୍ତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ କାମକୁ କରିଛନ୍ତି ।

ସ୍ୱଚ୍ଛତା ଆଜି ଗାଁର ସ୍ୱଭାବ ହେଲାଣି । ଗାଁ ମଧ୍ୟ ଦୀର୍ଘରୁ ନେବାକୁ ଲାଗିଲାଣି । ଆମର ବହୁ ଗାଁ ସ୍ୱାଧୀନତାର 70 ବର୍ଷ ପରେ ମଧ୍ୟ, 18 ହଜାର ଏଭଳି ଗାଁ ଅଛି, ଯେଉଁମାନେ ଆଜି ମଧ୍ୟ ଅଷ୍ଟାଦଶ ଶତାବ୍ଦୀରେ ଜାଉଁଛନ୍ତି । ନା ବିକୁଳିର ଖୁଟ୍ ଅଛି, ନା ବିକୁଳିର ତାର ଅଛି, ନା ଗାଁ କେବେ ବିକୁଳି ଦେଖିଛି । ଆମେ ଭାର ଉଠାଇଲୁ, ଲାଲକିଲାରୁ କହିଲୁ ଏକ ହଜାର ଦିନରେ 18ହଜାର ଗାଁକୁ ବିକୁଳି ପଞ୍ଚମାଲପାରିବ ଆଉ ମୁଁ ଖୁସି ଯେ ରାଜ୍ୟ ସରକାରମାନେ ମଧ୍ୟ ଏଥିରେ ହାତ ମିଳାଇଲେ, ଭାରତ ସରକାର ମଧ୍ୟ ସେଥିରେ ଗତି ଆଣିଲେ ଆଉ ଆଜି ବହୁତ ଦ୍ରୁତ ଗତିରେ 18ହଜାର ଗାଁର ସେହି ଲକ୍ଷ୍ୟକୁ ପୂରଣ କରିବା ଦିଗରେ ଆମେ ଆଗକୁ ବଢ଼ୁଛୁ, ପାଖାପାଖି 15 ହଜାର ଗାଁରେ ବିକୁଳି ପଞ୍ଚମାଲପାରିବ । ଏବେ ଗାଁରେ ବିକୁଳି ପଞ୍ଚମାଲପାରିବ ତ ଆମେ ସେଠାରେ ଅଟକି ଯିବୁ ନାହିଁ । ଏବେ ଆମର ସ୍ୱପ୍ନ ହେଉଛି ଗାଁ ହେଉ ବା ସହର ଘର ହେଉ ବା କୁଡ଼ିଆ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଘରେ ବିକୁଳିର ତାର ରହିବା ଦରକାର । 24 ଘଂଟା ବିକୁଳି ମିଳିବା ଦରକାର, ବଡ଼ ଦୀର୍ଘରୁ ନେଇଛୁ । ଆଉ ଏଥିପାଇଁ ଗରିବ ପରିବାରଙ୍କୁ ଘରେ ବିକୁଳି ସଂଯୋଗ ନେବା ପାଇଁ ପଇସା ଦେବାକୁ ପଡୁଥିଲା । ଆମେ ସ୍କିର କରୁଛୁ ମାଗଣାରେ ସଂଯୋଗ ଦେବୁ, ବିକୁଳି ପଞ୍ଚମାଲପାରିବ ଆଉ ମୋର ବିଶ୍ୱାସ ଥରେ ବିକୁଳି ଆସିଲା ତ ଘରର ଜୀବନରେ ମଧ୍ୟ ପରିବର୍ତ୍ତନ ଆସିବ, ପିଲାମାନଙ୍କର ଶିକ୍ଷା ପାଇଁ ସୁବିଧା ବଢ଼ିବ । ଘରର ଜୀବନ ବଦଳିବ, 24 ଘଂଟା ବିକୁଳି ଦେବାର ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ଲକ୍ଷ୍ୟ ସହିତ କାମ କରିବା ଦିଗରେ ଆଜି ଆମେ ଆଗକୁ ବଢ଼ୁଛୁ । ହିନ୍ଦୁସ୍ଥାନର ଗ୍ରାମୀଣ ଜୀବନକୁ ବଦଳାଇବା ପାଇଁ ଆମର ଯେଉଁ ଗ୍ରାମୀଣ ଲୋକ ଉତ୍ପାଦନ କରୁଛନ୍ତି, ତାହାକୁ ସହରରେ ଏକ ଫ୍ୟାସନ ଆଧାରରେ ତାହାକୁ ପଲ୍ଲବିତ ପୁଷ୍ଟିତ କରିବାର ଆବଶ୍ୟକତା ଅଛି । ସାଧାରଣ ବ୍ୟକ୍ତି ନିଜ ହାତରେ ତିଆରି କରିଥିବା ଜିନିଷ ଯଦି ବଡ଼ ବଡ଼ ଘରେ ତାହାର ଟିକେ ହେଲେ ମଧ୍ୟ ଉପଯୋଗ ହୋଇଯାଏ, ଗ୍ରାମୀଣ ଅର୍ଥନୀତିକୁ ବଡ଼ ଶକ୍ତି ମିଳିଯିବ । ଦିପାବକାର ଦିପ ମୋର କୁମ୍ଭାର ତିଆରି କରିଥିବା ଯଦି କିଣିବେ ତ ମୋ କୁମ୍ଭାରର ଘରେ ମନକୁ ମନ ଦିପ ଜଳିବାକୁ ଲାଗିବ । ଆଉ ଆମ ପାଇଁ ଏହା ଏକ କଠିନ କାମ ନୁହେଁ । ଆମେ ସହରରେ ରହୁଥିବା ଲୋକ ଆମର ସମଗ୍ର ଜୀବନର ଆବଶ୍ୟକତାଗୁଡ଼ିକୁ ଗ୍ରାମୀଣ ଅର୍ଥବ୍ୟବସ୍ଥାର ଦୃଷ୍ଟିକୋଣରୁ ଆଗକୁ ବଢ଼ାଇବା ତ ନୂତନତା ମଧ୍ୟ ଅନୁଭବ ହେବ । ଜୀବନରେ ଏକ ସନ୍ତୋଷର ଭାବ ମଧ୍ୟ ଆସିବ ଆଉ ଏଥିପାଇଁ ସହର ଗ୍ରାମ ପାଇଁ ଏକ ବଜାର ସ୍ଥଳ ତିଆରି ହେବା ଦରକାର । କେବଳ ଗାଁରୁ ଆସୁଥିବା ଧାନ ସହର ପାଇଁ ବଜାର ସ୍ଥାନ ତିଆରି ହେବ ତା ନୁହେଁ, କିନ୍ତୁ ସହରରେ ଉତ୍ପାଦିତ ହେବ । ଗାଁରେ ଉତ୍ପାଦିତ ହେଉଥିବା ପ୍ରତ୍ୟେକ ଜିନିଷ ସହର ପାଇଁ ବଜାର ସ୍ଥାନ ରୂପେ ବିକାଶ ଲାଭ କରିବ, ତ କେବେ ହେଲେ ମଧ୍ୟ ମୋ ଦେଶର ଗାଁ ଗରିବ ହୋଇ ରହିବ ନାହିଁ, ଗାଁରେ କୌଣସି ପରିବାର ଗରିବ ହୋଇ ରହିଯିବ ଆଉ ପଶ୍ଚିତ ଦାନଦୟାଲ ଉପାଧ୍ୟାୟ ମହୋଦୟ ଯେଉଁ ଅନ୍ଧୋଦୟର ସ୍ୱପ୍ନ ଦେଖିଥିଲେ ସେହି ସ୍ୱପ୍ନକୁ ଆମେ ପୂରଣ କରି ପାରିବୁ । ଆଜି ନାନାଜୀ ଦେଶମୁଖଙ୍କର ଜନ୍ମ ଶତବାର୍ଷିକାରେ ଭାରତ ସରକାରଙ୍କ ତରଫରୁ ଏକ ତାକ ଚିତ୍ରକ ମଧ୍ୟ ଲୋକାର୍ପଣ ହୋଇଛି । ମୋର ବିଶ୍ୱାସ ରହିଛି ଯେବେ ମଧ୍ୟ ଏହି ତାକ/ପୋଷ୍ଟାଲ ଚିତ୍ରକ ସହିତ ଲୋକଙ୍କ ପାଖରେ ଯାଇ ପଞ୍ଚମାଲପାରିବ ନାନାଜୀଙ୍କ ପ୍ରତି ସ୍ୱାଭାବିକ ଉତ୍ସୁକତା ସୃଷ୍ଟି ହେବ । କେମିତି କେଜଲି ମହାସ୍ୱରୂପ କେବଳ ଦେଶ ପାଇଁ ଜାଲିବା ଏହା ଯାହାଙ୍କର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଥିଲା । ଗାଁର ଜୀବନରେ ପରିବର୍ତ୍ତନ ଆଣିବା, କାହା ପାଇଁ ନିଜେ ଯାଇ ପ୍ରୟୋଗ କରିବା ଆଉ ଦେଶର ସମସ୍ତ ରାଷ୍ଟ୍ରପତି ନାନାଜୀ ଯେବେଠାରୁ ଗାଁରୁ ପ୍ରାରମ୍ଭ କରିଛନ୍ତି ତା’ପରେ ଯେତେ ରାଷ୍ଟ୍ରପତି ଆସିଲେ ସେ ସର୍ବଦା ନାନାଜୀଙ୍କ ଏହି କାମରେ ଯୋଡ଼ି ହୋଇ ରହିଲେ । ନାନାଜୀଙ୍କ କାମକୁ ପସନ୍ଦ କରୁଥିଲେ । ନାନାଜୀଙ୍କ ପ୍ରକଳ୍ପ ଦେଖିବାକୁ ନିଜେ ଯାଉଥିଲେ ଆଉ ଏହି କାମ ନାନାଜୀଙ୍କ କୌଶଳର ବିଶେଷତ୍ୱ ଥିଲା । ଆଜି ନାନାଜୀଙ୍କ ଜନ୍ମ ଶତବାର୍ଷିକା ଦିନରେ ସାରା ହିନ୍ଦୁସ୍ଥାନର ଗ୍ରାମୀଣ ଲୋକ ଆସିଛନ୍ତି । ଭାରତ ସରକାରଙ୍କ ସମସ୍ତ ସମ୍ବନ୍ଧିତ ସରକାର ଯୋଡ଼ି ହୋଇଛନ୍ତି ଆଉ ଗ୍ରାମୀଣ ଜୀବନରେ ଏକ ପରିବର୍ତ୍ତନ ସଂକଳ୍ପ ନେଇ ଆମେ ଚାଲିଛୁ । ମୋର ବିଶ୍ୱାସ ରହିଛି କି 2022 ସ୍ୱାଧୀନତାର 75 ବର୍ଷ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଗାଁରେ ମଧ୍ୟ ଏକ ସଂକଳ୍ପ କରନ୍ତୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଗ୍ରାମବାସୀ ସେ ମଧ୍ୟ ଏକ ସଂକଳ୍ପ କରନ୍ତୁ ଯେ 2022ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମୁଁ ମୋ ଗାଁକୁ ଏହା ଦେବି ଆଉ ମୋର ଗାଁ ଆମେ ମିଳିମିଶି ଦେଖନ୍ତୁ ଏହା ଦେବୁ । ଯଦି ଏହି ସଂକଳ୍ପ ନେଇ ଆମେ ଚାଲିବୁ ମୋର ବିଶ୍ୱାସ ରହିଛି କି ଆମେ ଗ୍ରାମୋଦୟର ଯେଉଁ ସ୍ୱପ୍ନକୁ ନେଇ ଚାଲିଛୁ ତାହାକୁ ପୂରଣ କରିବାରେ ସଫଳ ହେବା । ମୁଁ ପୁଣି ଥରେ ଆପଣଙ୍କୁ ଅନୁରୋଧ କରୁଛି ଯେଉଁ ପ୍ରଦର୍ଶନୀ ଲାଗିଛି, ମୁଁ ଏବେ ଦେଖିବାକୁ ଯାଇଥିଲି । ଯେଉଁମାନେ ଆସିଛନ୍ତି ତାଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ କହିବା ପାଇଁ ବହୁତ କିଛି କଥା ଅଛି, ସଫଳତାର ସହିତ କରିଥିବା ଅନୁଭବର ସେଠାରେ ହେଉଛି ସାରାଂଶ । ମୋର ମଧ୍ୟ ମନ କରୁଥିଲା, ବାରମ୍ବାର ରହି ଯାଉଥିଲା । ଦେଖିବାକୁ, ବୁଝିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରୁଥିଲା । ମନକୁ ଆନନ୍ଦ ଲାଗୁଥିଲା କି ଗାଁ ଗାଁ କିଭଳି କିଭଳି ପ୍ରୟୋଗ ହେଉଛି ପ୍ରତ୍ୟେକ ରାଜ୍ୟରେ, କିଭଳି କିଭଳି ନୂଆ ନୂଆ ପଦକ୍ଷେପ ନିଆ ଯାଇଛି । ଗାଁରେ ମଧ୍ୟ କିପରି ଟେକ୍ନୋଲଜି ନିଜର ସ୍ଥାନ ତିଆରି କରିଛି । ଏହି ସବୁ ଜିନିଷ ଦେଖି ମନ ବହୁତ ଆନନ୍ଦନିତ ହୋଇଛି । ମୋର ଆପଣମାନଙ୍କୁ ଅନୁରୋଧ । ଆପଣ କେତେ ମଧ୍ୟ ବ୍ୟସ୍ତ ଆସନ୍ତୁ ନା କାହିଁକି, କେତେ ମଧ୍ୟ ଶ୍ରୀମୁଖ ଯିବାର ଆଉ ନା କାହିଁକି, ଏହି ପ୍ରଦର୍ଶନୀର ପ୍ରତ୍ୟେକଟି ଜିନିଷକୁ ସୁସ୍ମୃତାର ସହିତ ଦେଖନ୍ତୁ । ଆପଣଙ୍କ ଗାଁରେ ସେଥିରୁ କ’ଣ ଲାଗୁ ହୋଇପାରିବ । ତାହାକୁ ଟିକେ କାଗଜରେ ଲେଖି ରଖନ୍ତୁ । କାହାକୁ ଯୋଗାଯୋଗ କରିବେ ତାହା ମଧ୍ୟ ଲେଖି ରଖନ୍ତୁ ଆଉ ସେଥିରୁ କେଉଁ ଜିନିଷଟି ଆପଣଙ୍କ ଗାଁ ପାଇଁ ହେଉଛି ଅନୁକୂଳ । ତାହାକୁ ଆପଣ ଯାଇ ନିଜ ଗାଁରେ କିପରି ଲାଗୁ କରି ପାରିବେ । ପ୍ରକାରାନ୍ତରେ ଯେବେ କୌଣସି ଜିନିଷ ଦେଖୁ ତା’ହେଲେ ଯାଇ ତାହାର ଶକ୍ତିର ପରିଚୟ ଅଧିକ ମିଳେ । ଆଉ ଏଥିପାଇଁ ମୁଁ ଅନୁରୋଧ କରିବି କି ଆପଣ ସମସ୍ତଙ୍କ ସହିତ ଦ୍ରୁତ ଚାରି ଘଂଟା ମଧ୍ୟ ଏହି ପ୍ରଦର୍ଶନୀରେ ନିଶ୍ଚୟ ଲାଗନ୍ତୁ, ପ୍ରତ୍ୟେକ ଜିନିଷକୁ ଦେଖନ୍ତୁ ଆଉ ଭଲ ଜିନିଷଗୁଡ଼ିକୁ ନିଜ ଗାଁକୁ ନେଇ ଯାଆନ୍ତୁ । ମୁଁ ପୁଣି ଥରେ ନାନାଜୀଙ୍କୁ ପ୍ରଶଂସା କରୁଛି, ବାବୁ ଜୟପ୍ରକାଶଜୀଙ୍କୁ ନତମଣ୍ଡକ ହେଉଛି, ଆଉ ସମସ୍ତ ଗାଁରୁ ଆସିଥିବା ମୋର ଜାଗ୍ରତ ନାଗରିକ ଭାଇ ଭଉଣୀଙ୍କୁ ପ୍ରଶଂସା ଜଣାଉଛି, ଆଉ ଆପଣ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ବହୁତ ବହୁତ ଧନ୍ୟବାଦ ଦେଉଛି ।

